

C-242/06. sz. ügy

Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

kontra

T. Sahin

(a Raad van State [Hollandia]
által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Az EGK–Törökország társulási megállapodás – Munkavállalók szabad mozgása – Tartózkodási engedély fogadó tagállamban való megszerzése céljára szolgáló illeték bevezetése – Az 1/80 társulási tanácsi határozat 13. cikkében előírt »standstill« klauzula megsértése”

A Bíróság ítélete (első tanács), 2009. szeptember 17. I - 8468

Az ítélet összefoglalása

- 1. Nemzetközi megállapodások – Az EGK–Törökország társulási megállapodás – Személyek szabad mozgása – Munkavállalók – Az 1/80 társulási tanácsi határozat 13. cikkének standstill szabálya – Alkalmazási feltételek*
(Az EGK–Törökország Társulási Tanács 1/80 határozata, 6. cikk, (1) bekezdés, és 13. cikk)
- 2. Nemzetközi megállapodások – Az EGK–Törökország társulási megállapodás – Személyek szabad mozgása – Munkavállalók – Az 1/80 társulási tanácsi határozat 13. cikkének standstill szabálya – Terjedelem*
(Az EGK–Törökország Társulási Tanács 1/80 határozata, 13. cikk)

1. Az EKG–Törökország Társulási Tanács 1/80 határozata 13. cikke alkalmazásának – amely szerint a szerződő felek nem vezethetnek be új korlátozásokat a munkavállalók szabad mozgására vonatkozóan – nem feltétele, hogy az érintett török állampolgár megfeleljen a határozat 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő követelményeknek. Az említett 13. cikk hatálya egyébként nem korlátozódik a munkaviszonyban álló török migránsokra.

Az 1/80 határozat e két rendelkezése ugyanis eltérő tényállásokra vonatkozik, minthogy a 6. cikk az érintettnek a fogadó államban történő fokozatos integrációját lehetővé tevő foglalkoztatási feltételeket szabályozza, míg a 13. cikk a munkavállalással kapcsolatos nemzeti intézkedésekre vonatkozik, és hatálya alá tartoznak azok a családtagok is, akiknek valamely tagállam területére való beengedése nem függ a munkavállalástól. Az említett 13. cikk nem arra irányul, hogy a valamely tagállam munkaerőpiacára már integrálódott török állampolgárokat védje, hanem az a célja, hogy éppen azokra a török állampolgárookra vonatkozzon, akik az 1/80 határozat 6. cikkének (1) bekezdése alapján még nem rendelkeznek munkavállalási és ezzel összefüggő tartózkodási joggal.

Másrészt viszont a 13. cikk megköveteli, hogy a török állampolgár fogadó tagállamban való tartózkodása és munkavállalása jogszerű legyen, ami azt jelenti, hogy a török munkavállalónak vagy családtagjának oly módon kell betartania a fogadó tagállam belépésre, tartózkodásra és – adott esetben – munkavállalásra vonatkozó

szabályait, hogy az említett állam területén jogszerűen tartózkodónak minősüljön. E cikk előnyeit tehát a jogellenesen tartózkodó török állampolgárok nem élvezhetik.

(vö. 50., 51., 53. pont)

2. Az EKG–Törökország Társulási Tanács 1/80 határozatának 13. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes e határozatnak az érintett tagállam tekintetében való hatálybalépését követően olyan belső szabályozás bevezetése, amely a tartózkodási engedély megadását vagy érvényességi idejének meghosszabbítását illeték megfizetésétől teszi függővé, amennyiben a török állampolgárok tekintetében ezen illeték összege aránytalan a közösségi polgároktól megkövetelthez képest.

Az említett 13. cikkben szereplő „stands-till” klauzula általános jelleggel tiltja minden olyan új belső intézkedés bevezetését, amelynek az lenne a célja vagy hatása, hogy a munkavállalók szabad mozgásának az ország területén történő, török állampolgár általi gyakorlását azon feltételeknél korlátozóbb feltételeknek vesse alá, mint amelyek az 1/80 határozatnak az érintett tagállam vonatkozásában történő hatálybalépése időpontjában alkalmazandók voltak. Konkrétan e cikkel ellentétes az e rendelkezést magába foglaló jogi aktusnak a fogadó tagállamban történő hatálybalépését követően a munkavállalók szabad mozgásának gyakorlásával kapcsolatos minden új korlátozás bevezetése – beleértve az érdemi és/vagy eljárási

feltételeket is – a tagállam területén az említett gazdasági szabadsággal élni kívánó török állampolgároknak a szóban forgó tagállam területére való első belépésére vonatkozóan.

E tekintetben, bár a török állampolgárookra és a közösségi állampolgárookra egyformán alkalmazandó új szabályok elfogadása nem ellentétes az EGK–Törökország társulási megállapodás hatálya alá tartozó területeken előírt „standstill” klauzulákkal, amennyiben a Török Köztársaság nem részesülhet kedvezőbb elbánásban, mint amelyet az EK-Szerződés alapján a tagállamok egymásnak biztosítanak, az ilyen szabályok nem hozhatnak létre az 1/80 határozat 13. cikkének értelmében vett korlátozást. Az EGK–Törökország társulási megállapodáshoz fűzött kiegészítő jegyzőkönyv 59. cikkével összefüggésben értelmezett 13. cikk ugyanis azt jelenti,

hogy jóllehet az e rendelkezések hatálya alá tartozó török állampolgár nem kerülhet a közösségi polgároknál előnyösebb helyzetbe, de nem is lehet számára az utóbbiak tekintetében előírtakhoz képest aránytalan, új kötelezettségeket előírni. Így a nemzeti szabályozás az 1/80 határozat 13. cikkében megtiltott korlátozásnak minősül, amennyiben az a tartózkodási engedély megadása vagy érvényességi idejének meghosszabbítása iránti kérelem elbírálása címén az említett 13. cikk hatálya alá tartozó török állampolgárok tekintetében a hasonló körülmények között a közösségi polgárookra kivetetthez képest jelentősen magasabb összegű illeték megfizetését írja elő, és nem hivatkoztak egyetlen olyan releváns érvre sem, amely igazolhatná az ilyen jelentős különbséget.

(vö. 63–65., 67., 71–75. pont és a rendelkező rész)